

HOOFDSTUK 1

Het jaar is 2016 en op zoek naar geschikte balken en planken klimt Sterre in de grote metalen afvalcontainer.

‘Pas op, er kunnen nog spijkers in zitten,’ waarschuwt Jikke haar.

‘Mm, I know,’ reageert Sterre en kijkt met een keurende blik om zich heen. ‘Wat vind je van deze?’

Vanonder een plaat hardboard trekt ze een lat tevoorschijn en steekt hem in de lucht.

‘Te dun. Vind je ook niet?’ merkt Jikke op. ‘Die houdt het nooit.’

Sterre knikt en legt de lat terug. Voorzichtig stapt ze over het houtafval. ‘En deze?’ Ze toont een houten balk.

Jikke knikt en neemt de balk van haar aan.

Opnieuw duwt Sterre een plaat opzij. ‘Er zijn er meer van,’ zegt ze verheugd en overhandigt Jikke vervolgens nog een stel balken. Jikke legt ze naast de container neer.

‘Zo hebben we er genoeg,’ besluit ze, waarna ze uit de container springt.

‘Wat doen we met onze fietsen?’ vraagt Jikke.

‘Die halen we later op,’ antwoordt Sterre.

Met de lange balken onder een arm geklemd dragen de meiden het hout weg. Sterre loopt voorop. Als ze Hofkers werkplaats passeren, steken ze hun vrije armen groetend omhoog. Van aannemer Hofker mogen ze dit afvalhout uit zijn container halen. ‘Als jullie er maar geen zootje van maken,’ waarschuwde hij nog wel.

Niet veel later lopen ze met de balken het erf op van opa Jens. Het hout hebben de meiden nodig voor de bouw van hun boomhut. De hond van opa Jens, Wodan, ligt voor de deur van de werkplaats, een teken dat zijn baas niet ‘thuis’ is. De grote hond kent de meiden. Hij begint te kwispelen, maar wijkt niet van zijn plaats.

Opa Jens is van niemand een opa, maar zo wordt hij nu eenmaal genoemd. Iedereen in het dorp kent hem. Met zijn witte sinterklaasbaard en rode, wollen muts valt hij op. Bovendien draagt hij altijd een blauwe overall en loopt hij het liefst op zijn gele klompen.

De voorgevel van zijn huis wordt met zware balken ondersteund. Wonen in zijn huis is te gevaarlijk geworden, het zal hersteld moeten worden. Daarop wachtend heeft opa Jens wat meubeltjes en zijn bed in

zijn werkplaats naast het huis geplaatst. Daar woont hij nu. Ondanks zijn hoge leeftijd werkt opa Jens nog steeds. Hij maakt meubels. ‘Meubelmaker ben je voor je leven,’ beweert hij. ‘Wij doen niet aan pensioen.’ Tegenwoordig restaureert hij vooral oude kasten en tafels. In zijn werkplaats maakt hij zijn eten klaar op een kampeerkooktoestel.

Nu is het net of...